

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-182/22-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Lidije Rostaš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Borisa Markovića, članova vijeća uz višeg sudskog savjetnika - specijaliste Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Sveučilišta u Z., Z., kojeg zastupaju odvjetnici u Odvjetničkom društvu M. & B. d. o. o., Z., protiv tuženog Povjerenika za informiranje, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe R. F., Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 10. studenoga 2022.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje KLASA: UP/II-008-07/21-01/811, URBROJ: 401-01/04-22-17 od 1. kolovoza 2022.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Pobjanim rješenjem tuženika (t. 1. izreke) poništeno je rješenje Sveučilišta u Z. KLASA: 053-01/21-01/6, URBROJ: 380-022/144-21-2 od 18. ožujka 2021. Točkom 2. izreke pobijanog rješenja odobreno je R. F. pravo na pristup preslikama Ugovora o pružanju pravnih usluga KLASA: 602-04/18-34/10, URBROJ: 380-012/246-18-1 od 27. lipnja 2018., Ugovora o pružanju pravnih usluga KLASA: 602-04/19-34/1, URBROJ: 380-012/246-19-1 od 15. siječnja 2019., Ugovora o pružanju pravnih usluga KLASA: 602-04/19-34/1, URBROJ: 380-012/246-19-2 od 2. svibnja 2019. te Ugovora o zastupanju KLASA: 740-01/20-01/02, URBROJ: 380-1818/257-20-1 od 22. siječnja 2020. Točkom 3. izreke je naloženo tužitelju da u roku od osam dana od pravomoćnosti tog rješenja omogući R. F. pristup odobrenoj informaciji, a točkom 4. je odbačena žalba R. F. izjavljena protiv obavijesti tužitelja KLASA: 053-01/21-01/06, URBROJ: 380-022/144-21-2 od 18. ožujka 2021. kao nedopuštena.

2. Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj u bitnom navodi da je netočna i neosnovana tvrdnja da je povrijedio odredbe postupka time što prvotno izdano rješenje nije imalo uputu o pravnom lijeku kao i da nije primjenjiva odredba članka 117. stavka 1. točke 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09., dalje: ZUP) jer da izostavljanje upute o pravnom lijeku ne predstavlja povredu postupka. Nadalje tvrdi da je prilikom donošenja rješenja proveo test razmjernosti i javnog interesa te da pravo na pristup informacijama javnosti podliježe ograničenjima

prava na pristup informacijama. Citira članak 15. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13., 85/15. – dalje: ZPPI) te tvrdi da je u rješenju dao jasne, nedvosmislene i činjenično utemeljene argumente kojima podupire postojanje izuzetaka za ograničavanje prava na pristup informacijama iz tog članka odnosno odbijanje zahtjeva podnositelja. Poziva se i na Zakon o zaštiti tajnosti podataka te tvrdi da podaci izneseni u Ugovoru o pružanju odvjetničkih usluga predstavljaju podatke zbog čijeg bi priopćavanja neovlaštenoj osobi mogle nastupiti štetne posljedice za gospodarske interese tužitelja kao i poslovne interese odvjetnika kao pružatelja odvjetničkih usluga.

3. Tužitelj tvrdi da podaci u predmetnim ugovorima predstavljaju poslovnu tajnu pa da je ograničenje prava na pristup informacijama iz istih u potpunosti u skladu s odredbama ZPPI-a, a obrazloženje tuženika smatra malicioznim s ciljem rušenja povjerenja javnosti u javna tijela. Tvrdi da u predmetnom slučaju pravo na ograničenje prava na pristup informacijama preteže nad javnim interesom i da tuženik nije relevantnim razlozima obrazložio u čemu se točno sastoji javni interes za uvid u ugovore sklopljene između tužitelja i odvjetnika te ističe važnost obrazloženja rješenja. Predlaže poništiti rješenje tuženika te naložiti tuženiku naknadu troškova upravnog spora tužitelju.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje u cijelosti kod razloga navedenih u obrazloženju osporavanog rješenja te navodi da u svom rješenju ni ne spominje nedostatak upute o pravnom lijeku u prvotnom rješenju niti taj nedostatak povezuje s odredbom članka 117. stavka 1. točke 2. ZUP-a. Tvrdi da tužitelj u rješenju nigdje ne spominje test razmjernosti i javnog interesa i ne poziva se na članak 16. ZPPI-a, da rješenje ni ne sadrži elemente testa razmjernosti i javnog interesa, a da takav dokument ne sadrži ni prvostupanjski spis predmeta koji je tužitelj dostavio tuženiku povodom žalbe korisnika prava na pristup informacijama R. F. Navodi nespornim da je tužitelj odbio zahtjev korisnika zbog poslovne tajne, a da ničim nije konkretizirao navodnu štetu za gospodarske i financijske interese koja bi mu mogla nastati omogućavanjem pristupa traženim informacijama. Tvrdi da je dosadašnja praksa u zaštiti prava na pristup informacijama iznjedrila stajalište da ugovori koje sklapaju tijela javne vlasti predstavljaju informaciju od javnog interesa što je potvrđeno i kroz praksu ovog suda.

5. Tuženik navodi da osobe koje stupaju u ugovorne odnose s tijelima javne vlasti moraju biti svjesne činjenice da ugovor može biti predmet zahtjeva za pristup informacijama, a prema dosadašnjoj praksi takvi ugovori ne predstavljaju poslovnu tajnu samo na temelju klauzula povjerljivosti. Tvrdi da tražene informacije predstavljaju informacije koje su u vezi s raspolaganjem javnim sredstvima u smislu članka 16. stavka 3. ZPPI-a. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

6. Zainteresirana osoba R. F. u odgovoru na tužbu ostaje kod svih navoda iznesenih u žalbi na tužiteljevo rješenje te upozorava na tužiteljevu namjeru da mu onemogući pristup traženim informacijama. Tvrdi da se tužitelj neosnovano poziva na poslovnu tajnu jer znanstvena djelatnost i visoko obrazovanje predstavljaju djelatnost od posebnog interesa za RH te da se znanstvena djelatnost između ostalog temelji na javnosti rada, a visoko obrazovanje na otvorenosti visokih učilišta prema javnosti, građanima i lokalnoj zajednici. S obzirom da se tražene informacije odnose na ugovore koji su sklopljeni sa Sveučilištem u Z. koje se financira iz državnog proračuna tvrdi da je u javnom interesu da informacije o raspolaganju, u ovom slučaju plaćanje odvjetničkih usluga značajnim iznosom javnog novca, budu javno dostupne i da se ne

mogu smatrati poslovnom tajnom, već da mogu upućivati na zlouporabu u raspolaganju javnim novcem. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev i naložiti postupanje u skladu s rješenjem tuženika.

7. U dokaznom postupku sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja pobijane odluke te je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu tuženika.

8. Kako tužitelj osporava samo primjenu prava, činjenice su nesporne, a stranke nisu izričito zahtijevale održavanje rasprave ovaj sud je, bez održavanja rasprave, na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

9. Po ocjeni ovog suda, tuženik je pravilno ocijenio da se tražene informacije odnose na raspolaganje javnim sredstvima tijela javne vlasti te da je tužitelj bio dužan prije donošenja odluke o zahtjevu zainteresirane osobe provesti test razmjernosti i javnog interesa.

10. Naime, ZPPI propisuje da tijelo javne vlasti može ograničiti pristup informaciji ako je informacija poslovna ili profesionalna tajna, sukladno zakonu (čl. 15. st. 2. t. 2.). Kada se radi o informacijama za koje su propisana ograničenja iz članka 15. ZPPI-a, tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informacijama dužno je, prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa (čl. 16.) odnosno procijeniti razmjernost između razloga za omogućavanje pristupa informacijama i razloga za ograničenje te omogućavanje pristupa informacijama ako prevladava javni interes. Međutim, iz spisa predmeta i osporavanog rješenja proizlazi da tužitelj nije proveo test razmjernosti i javnog interesa, kako to tvrdi u tužbi.

11. Tuženik je u žalbenom postupku pravilno utvrdio da u pogledu traženih informacija prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićene interese te da je radi transparentnosti ugovora koje sklapa tijelo javne vlasti potrebno omogućiti pristup traženim informacijama.

12. Stoga je i prema ocjeni ovoga suda tužitelj povrijedio zakon na štetu zainteresirane osobe pa je pravilno tužiteljevo rješenje poništeno te odobren R. F. pristup informacijama koje su predmet zahtjeva za pristup informacijama.

13. Ovdje valja navesti da je tužitelj i tijekom upravnog postupka isticao iste prigovore na koje je tuženik odgovorio uz iscrpno i razložno obrazloženje s kojim je ovaj sud suglasan u cijelosti.

14. Slijedom svega navedenog na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučeno je kao u izreci u točki I. presude.

15. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a kako je to odlučeno u točki II. izreke presude.

U Zagrebu 10. studenoga 2022.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš, dipl. iur.